

med dem, have virkelig gjort overordentlig megen Nytte. Det er min Overbevisning, at være disse Love ikke fremkomne, som fremkom fra nogle ærede Medlemmer fra Sylland, vilde Urflugte, Høns og Harer ikke mere være at finde i Danmark.

Formanden (Høgshorn): Endringsforslaget under Nr. 4 er saaledes taget tilbage af Forslagsstilleren. Maa jeg spørge, om Noget ønsker at optage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Saastrup: Ja, det er ganske rigtigt, som flere ærede Medlemmer have paastaet, at det er ikke rigtige Sægere, der gaa og skyde Algerhøns flokkevis paa Sneen, men det er saa meget mere mærkeligt, at de samme ærede Medlemmer ikke ville stemme for Endringsforslaget under Nr. 1; thi det er netop de samme Ikke-Sægere, som de ellers ville skaffe Harer til, hvad der jo ogsaa er tilstaaet af Flere, det er til de samme Ikke-Sægere, som de Herrer erkjende ere de værste Fiender af Algerhønsene paa Sneen. Det har netop været Ikke-Sægere, som stod dem flokkevis paa Sneen, og det er de samme Folk, som ville løbe omkring med Bøssen i Juletiden. Jeg kan vedvarende ikke Andet end at anbefale dette Endringsforslag. Jeg vil forøvrigt slutte mig til de Herrer, som have jagt, at det var ønskeligt, at Harejagten og Hønsjagten begyndte paa een Gang. Det er meget rigtigt, og jeg tror ikke, det trænger til videre anbefaling. De fleste Forslagsstillere have udtalt sig om, at de vilde se at faae en Ordning herom ved 3die Behandling; dette tillader jeg mig ogsaa at anbefale.

S. Pedersen: Jeg ønsker blot at sige, at jeg stemmer for Endringsforslaget under Nr. 2. Det er ikke saa meget for Hønsenes Skyld som for Faarenes Skyld. Jeg ønsker at faae Jagten udsat saa længe om Efteraaret som muligt; thi det er næsten en ren Landeplage, at vi, saasnart Jagten begynder, have en Mængde Rybskytter løbende omkring paa Markerne, saa det næsten er umuligt at holde sine Faar i Tøjr (Afbrydelse). Ja, det forholder sig virkelig saaledes, og det er, som jeg sagde, en slem Plage paa den Tid, Kornet endnu staar paa Marken. Det kan undertiden paa den Tid gaa saa vidt, at man har alle sine Faar gaaende i Kornet, og det er virkelig meget ubehageligt. Naar man kan faae Jagten paa Høns og Harer udsat til den 30te September, saa er da i alt Fald Kornet af Marken, og Plagen altsaa ikke saa stor. Derfor er det, jeg

meget ønsker, at vi kunde faae Forslaget under Nr. 2 vedtaget, saa at Jagten udsattes til den 30te September. Ellers interesserer jeg mig, rent ud sagt, ikke noget videre for Høns og Harer, men min Holdning indtager jeg for at beholde Faaret i Tøjr og Kornet i Fred.

Tutein: Jeg maa selvfølgelig give den høitærede Indenrigsminister Ret i, at der ikke er Anledning til under Behandlingen af dette Lovforslag at komme ind paa Behandling af og Betragtninger over den almindelige Jagtlovgivning. Jeg udtalte mig netop som Følge deraf temmelig kort, og det er vel det, som har foranlediget, at den ærede Indenrigsminister og rimeligvis Flere have misforstaaet den Uttring, jeg kom med, at det burde forhindres, at enkelte mindre Lodseiere raadede over Jagten paa deres Terrain. Min Mening kan jeg gjerne udvikle nærmere, idet jeg derom kan nydes med at sige, at min Mening er, at Jagten ikke bør tilkomme nogen Grundeier som Følge af den Omstændighed, at han er Grundeier. Jagten bør være i store Distrikter, og Kommunerne maa raade derfor. Jeg bemærker kun dette for at afværge Misforstaaelser med Hensyn til min personlige Stilling. — Jeg ønsker endvidere blot at sige et Par Ord til de Herrer, som ellers ere saa bange for de forskellige Fredningstider for Harer og Algerhøns. Det har ikke saa stort at sige, om en enkelt Sæger en Gang imellem begaar en Overtrædelse og skyder en Hare eller nogle Høns i urette Tid, men det, som er ødelæggende for Jagten, er den store Nedlæggelse som fremfalder af de høie Priser og den store Udførsel af Wildt, og det vil forhindres ved Fredningsbestemmelser. Man kan ikke i Fredningstiderne nedskyde Harer i Sneesvis, og føre dem bort; det er kun denne store Ødelæggelse, der har Betydning, og den vil forhindres ved de forskellige Fredningsbestemmelser.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag under Nr. 1 af Pedersen og Saastrup:

J femte Linie forandres: „1ste Januar“ til „25de December“

vedtoges med 40 St. mod 16.